

Der valgtes: *Hauge, Jacob Christensen, Bresemann, Andreassen, Stauning, N. Frederiksen, Niels Petersen, P. Pedersen, Kristiansen, P. Th. Nielsen, Jensen-Sønderup, Klaus Berntsen, Jørgen Jensen, Emil Petersen og Ellinger.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af forskellige Loves Forelæggelsestid.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1428).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 2180) samt dets *Overgang til tredie Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2310).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Under denne Sags Behandling kan ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen, nemlig Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeri, omtales.

Munk-Poulsen: Det er ofte blevet sagt, at det er vanskeligt at lovgive om Fiskerisager, fordi der mellem Fiskerne findes saa megen Uenighed, og det derfor altid er vanskeligt at naa et Resultat. De Udvalg, der har haft med Fiskerilovssager at gøre, ved jo, at der undertiden, naar der har været fremsendt Adresser eller Andragender om et eller andet, fra den samme Egn er kommet Modadresser, og man har saa deraf ment at kunne slutte, at der blandt Fiskerne var mere Uenighed, end der var i andre Erhverv. Jeg

tror, at hvis man ikke skal gøre Fiskerne Uret, maa man se at komme til en lidt bedre Forstaaelse af, hvori Aarsagen til denne Uenighed ligger, og der maa man da erindre, at meget forskelligartet Fiskeri drives i det samme Farvand. I det samme Farvand driver man Fiskeri med faststaaende Redskaber, med Krog, med Nødgarn, med Ruser, med Bundgarn og med slæbende Redskaber, Vaad af forskellig Slags. Men alle disse Fiskemaaders Udøvere har modstridende Interesser, og her skal man da have disse modstridende Interesser til at falde sammen. Lad os tænke os det overført, endog i meget, meget lille Format, f. Eks. paa Landbruget; hvis man vilde forlange, at blot 10 eller 20 Landbrugere skulde drive deres Landbrug i Fællesskab og enes om Anvendelsen af de forskellige Sædarter, om Driftsmaaden, om de forskellige Maader at gøde Jorden paa, saa tror jeg, man vilde opdage, at der blev lige saa store Vanskeligheder der. Men selv der, hvor det er i det smaa, kan man neppe en Gang tænke sig det gennemført, og jeg antager heller ikke, det vil blive let i de andre Erhverv. I det smaa kan Fiskerne godt gennemføre at blive enige. Der laves for mindre Fiskevande Vedtægter i Dusinvis, uden at man hører, at der opstaar særlige Vanskeligheder. Men naar det gælder Fiskeriloven som Helhed, maa man huske, at det ikke drejer sig om et mindre Fiskevand, men at det er hele Landets Fiskerbefolkning, der skal enes, for at der kan opnaas et Resultat. Naar man ser hen dertil, tror jeg, man bedre vil forstaa den tilsyneladende — eller, om man vil kalde det, den virkelige — Uenighed, som netop er fremkaldt ved de særlige Forhold, der gør sig gældende ved dette Erhvervs Udøvelse. Naar man i et Lovforslag som det nu foreliggende skal værne de til de faststaaende Redskaber knyttede Interesser, kan det jo ikke ske paa anden Maade, end at man beskærer de til andre Redskaber knyttede Interesser, og omvendt, og der er da ikke andet for, end at Fiskerne som Helhed maa vænne sig til at resignere og give Afkald paa Fyldestgørelsen af nogle Interesser i Erhvervet til Fordel for andre. Det er mit Haab, at det Lovforslag, som vi nu skal til at behandle, maa faa en noget blidere Skæbne end tidligere Lovforslag, og at der vil blive noget mere Enighed om det. Det forekommer mig, at det rummer Betingelser herfor. I den Forbindelse vil jeg tillade mig ganske kort at berøre dets Forhistorie.